

הדלקת נרות: 18:57

צאת שבת: 20:08

מוצ"ש לר"ת: 21:00

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
חזון!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

פרטים קטנים

לאיש קשה להבחין בפרטים קטנים כגון שינוי אודם, סיכה חדשה בדש הבגד או החלפת עגילים.

אשה עמדה בחנות תכשיטים, והתלבטה כשעתיים בין שני עגילים... כמעט סגרו עליה את החנות... בסוף היא בחרה. רבע שעה לפני שבעלה הגיע הביתה, היא ענדה אותם על אזניה וחיכתה בקוצר רוח לבואו. כשהוא הגיע, הוא נכנס ואמר: ערב טוב! אשתו הניעה את ראשה לצדדים ואמרה לו: ערב טוב! הוא הבחין שהיא מזיזה את הראש ושאל: למה את מנענעת את הראש מימנה ושאלה, יש לך בעיה מוטורית? אתה לא רואה? היא שאלה. כן, אני רואה שהראש שלך זז מהר... אתה לא רואה את העגילים? הוא הביט שוב ואמר: אה נכון. לא היה לך את העגילים האלה? היא התאכזבה קשות ואמרה לו: לא, זה חדש... והוא שאל: מה, לא קניתי לך אותם בשנה שעברה ליומולדת? מרמור ועצבות הציפו אותה והיא אמרה לעצמה: הוא לא אוהב אותי, הוא לא שם לב אלי, אני לא חשובה לו...

גברת יקרה, אל תפרשי זאת כך. הוא אוהב אותך ואת חשובה לו מאד, רק שקשה לו להבחין בפרטים כאלה. איש ואשה מביטים על אותה תמונה, וכל אחד רואה אותה אחרת לחלוטין. האיש מביט על הכל באופן סכמתי, והיא באופן יותר פרטני.

הוא אשר אמרנו, הוא עסוק יותר במעטפות, בגדול, והיא עסוקה יותר בדברים הקטנים. אם נשאל למי יש כח סבל גדול יותר לאשה או לאיש? התשובה המיידית תהיה - לאיש! הוא שרירי יותר, חזק, קשוח, מחוספס וכמעט לא מתרגש, לעומת האשה שהיא רגשנית, נעלבת, נפגעת וממהרת לבכות. אבל האמת היא שההיפך הוא הנכון, כח הסבל של האשה גדול יותר משל האיש!

למדנו שהקו השולט באשה הוא קו הרגש. לרגש יש תקוה וצפייה לזמנים טובים יותר, יש לה נשימה ארוכה. היא רוחנית יותר, וקשה מאד לשבור דבר רוחני. לעומת זאת, השכל קר ומתייאש מהר, וממילא סף הסבל שלו נמוך יותר.

אופייני מאד שהאיש יאמר משפט כמו: מה, כל החיים שלי אני אעשה את זה? ומיד אחר כך הוא ישבר. הגישה של האשה שונה לחלוטין, היא אומרת: אלו החיים, וכך צריך לעשות.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

מגלות לגאולה

בשעה טובה אנחנו מתחילים חומש חדש - חומש דברים. פרשת דברים פותחת בסקירה של המאורעות החשובים שקרו במשך 40 שנה במדבר.

"אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבַר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַּר בְּעֶרְבָה מוֹל סוּף בְּיַרְפָּאֵן וּבְיַרְתֵּיפֶל וְלִבְנֵי וַחֲצֵרֹת וְדִי זָהָב. בְּמִלִּים אֱלוֹ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הוֹכִיחַם בְּרַמְזוֹ מִפְּנֵי כְבוֹדֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שִׁפְרֵשׁ רִשִׁי."

במדבר: הוכיחם על שהכעיסו במדבר שאמרו - "מי יתן מותנו במדבר". בערבה - שחטאו בבעל פעור בערבות מואב. מול סוף - על מה שאמרו בים סוף בבואם לים סוף "המבלי אין קברים במצרים". בין פארן - הוכיחם על חטא המרגלים במדבר פארן. ובין תפל - שתפלו על המן והוציאו דיבתו שאמרו - "ונפשנו קצה בלחם הקלוקל". וחצרות - זוהי מחלוקת קרח וכל עדתו שהיה בחצרות. ודי זהב - הוכיחם על העגל שעשו אחרי 40 יום לקבלת התורה. ובמשך הפרשה ממשך משה רבנו להוכיחם כדי להחזירם לדרך הישר.

אם נשים לב פרשת דברים היא תמיד הפרשה לפני תשעה באב, האם יש קשר בין הדברים? בפסוק יב' אומר משה רבנו לעם ישראל - "אֵיכָה אֶשָׂא לְבָדִי טַרְחָכְכֶם וּמִשְׁאָכְכֶם וְרִיבְכֶם". המילה "איכה" המוזכרת כאן רומזת על מגילת "איכה" הנקראת בתשעה באב.

בהמשך הפרשה מפרש משה רבנו את ענין שליחת המרגלים: "וַתִּקְרְבוּן אֲלַי פְּלִכְכֶם וַתֹּאמְרוּ נְשַׁלְחָה אַנְשִׁים לְפָנֵינוּ וְנִחְפְּרוּלְנוּ אֶת־הָאָרֶץ". וכבר למדנו בפרשת "שלח-לך" שהמרגלים חזרו בערב תשעה באב עם הפירות הגדולים שהביאו מארץ ישראל ובסופו של דבר הוציאו את דיבת הארץ רעה. ושם כתוב "וַתִּשָּׂא כָל־הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בְּלִילָה הַהוּא."

איזה לילה זה היה? זה ליל תשעה באב! אמר הקב"ה אני נותן לבני ארץ זבת חלב ודבש והם בוכים? לכן אמר הקב"ה - אתם בכיתם בכיה של חינוס אני קובע לכם בכיה לדורות. ובאמת בהמשך ההיסטוריה דוקא בליל תשעה באב קרו כל האסונות. בליל ט' באב חרב הבית הראשון, חרב הבית השני, חרבה העיר הגדולה ביתר, גרוש ספרד ופורטוגל, גרוש יהודי אנגליה, נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ ועוד... הרי לפנינו רמזים וקשרים לשבת זו שבת "חזון" לענין ט' באב.

ונחזור להתחלה, הפרשה התחילה בדברי תוכחות, דווקא בפרשה שמוזכר בה ענין ט' באב והחורבן דווקא אז, מוכיח אותנו משה על מעשנו.

יש כאן מסר גדול מאוד לדורנו, שהרי אמרו חז"ל, "כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו חרב בימיו". והסביר הרב אליהו דסלר שהכוונה שאם בית המקדש היה עכשיו בנוי, היה נחרב מחדש. כלומר העוונות גורמים לכך, והתרופה לזה תוכחות ומוסר, לחזור לדרך הישר. שהרי יותר ממה שאנו רוצים וחפצים בגאולה הקב"ה חפץ בכך.

אם נתעורר ונחזק את הקשר בין אדם לחברו ובין איש לאשתו מיד תשרה שכינה במקומותינו ובזכות זה תחזור השכינה למקומה בבניין בית המקדש במהרה בימינו אמן!

בברכת שבת שלום
אבנר קזואס

בעל ואשתו יושבים על המרפסת לאור השקיעה ושותים כוס בירה.

הבעל: "אני אוהב אותך כל כך, ולא יודע איך יכולתי לחיות בלעדיך..."

האישה: "זה אתה או הבירה שמדברים מגרונך?"

הבעל: "זה אני ... מדבר אל הבירה..."

בדיחה

חינוך הילד אחר הלידה

זאת ועוד, כשהילד יגדל תהיה לו בושה מאמו כי הוא אכל ממנה וחז"ל אמרו: 'מי שאוכל מחברו מתבייש להסתכל בפניו'. וגם כשהילד הזה יגדל ויגיע למצב של חוצפה כלפי אמו, הוא ישפיל את עיניו ולא יוכל להביט בפניה.

ישנם הורים ששמים לפני התינוק תמונות של צדיקים. וידוע שראיית פניהם של הצדיקים משפיעה לטובה על הנשמה. צריכים לדעת שהנשמה של התינוק היא נשמה בוגרת. מה שתינוק אצלו זה המוטוריקה, תפקודי מח, תפקודי לב ריאה וכדומה שהם עדיין מתפתחים וגדלים, אבל הנשמה היא לעולם בוגרת.

ולכן התינוק אולי לא מזהה בשכל את התמונות, אבל הנשמה מכירה. כאן המקום להזכיר להורים היקרים, שוויכוחים וצעקות ומריבות שמתרחשים ליד התינוק מובנים אצלו ברמה מסוימת, ויכולים בגילאים מבוגרים יותר להתפרץ החוצה.

הרבה הורים חושבים שהתינוק לא מבין. צריך לתת את הדעת על כך שהתינוק קולט ומבין הרבה יותר ממה שנראה לנו. אשר על כן עלינו להיות זהירים ביותר בכל שלבי גידול הילדים, אם זה בתגובות, בהרמות הקול וכדומה. וכן לטובה, בהתנהגות נכונה אפשר להשפיע לטובה על הילד כמו שכתבנו קודם על רבי יהושע בן חנניה.

לפני 2200 שנה שלטה בעולם מלכות יון. הם גזרו גזירות קשות על היהודים אשר אחת מהן היתה: 'כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל'. מדוע ולמה הם רצו שיהיה כתוב דווקא על קרן השור? למה שלא יחקקו את זה על קירות בית המקדש שהיה קיים באותה תקופה?

הרב אברמסקי חידש שבזמנם בקבוקי החלב של הילדים היו מיוצרים מקרן השור. כאשר הפתח הקטן של הקרן היה בפי התינוק ובפתח הגדול היו מכניסים את החלב.

היוונים ידעו שתינוק שנולד מזהה עצמים עד למרחק של כ 20 ס"מ, ומעבר לכך ראייתו מטושטשת. והרצון שלהם היה שבשעה שהתינוק יונק מהבקבוק יהיה כתוב לנגד עיניו המשפט הזה.

גם כאשר האמא מניקה את התינוק, המרחק בין פניה לפני התינוק הוא כעשרים ס"מ. התינוק מזהה את פני אמו בשעה שהוא אוכל ממנה, ודמותה נחקקת לו בנשמה. השקעה בתינוק דרך הנקה היא לא קלה, אבל לטווח ארוך היא משתלמת וקוצרים ממנה פירות טובים.

סיפור לשבת

האר"י ז"ל

לאחר מספר ימים קיבלו מכתב חזרה ובו נאמר: "אחי היקרים. אומנם המושל אכזרי. אך כשם שנכשל המן- כך תכשל גזרתו. את הכסף שעד עתה אספתם- חלקו לצדקה. וה' ישלח לכם את ישועתו כהרף עין". אין לתאר את שמחת היהודים בקוראם את תוכן המכתב.

לאחר מספר ימים קרא רבינו לכמה מתלמידיו ויצא עמהם לשדה כאשר הוא מצווה אותם להצטייד בחבלים עבים. בלכתם, הם הגיעו לפתחו של בור עמוק. האר"י שלשל לתוך אותו בור את החבלים וציווה עליהם למשוך את החבלים ולהעלותם מן הבור. להפתעת הכל, היו החבלים כבדים מאוד. הם משכו בכל כוחותיהם. הם נדהמו לראות כשהצליחו למשוך את החבלים, כי עליהם קשורה מיטה מפוארת, ועליה שכב גוי, שהיה לבוש בבגדי שינה מלכותיים.

האר"י טלטל את האיש הישן. הלה התעורר בבהלה והביט בהם בתימהון. "היכן אני? מי אתם?" קרא בקול זעקה. "מושל סוריה!", קרא האר"י בפנים חמורות, "חתום מיד על אישור זה, בו כתוב כי קיבלת את הכסף שגזרת על היהודים לשלם לך- ולא, פה תהיה קבורתך". המושל הבין כי העומד לפניו הוא איש קדוש אשר הצליח להביאו בעודו ישן על מיטתו.

הוא חתם מיד על האישור ולא העז להתנגד כיוון שחשש לחייו. האר"י לקח את האישור, ואחר הורה לתלמידיו לשלשל את המיטה חזרה אל תוך הבור. והתלמידים עשו כדבריו.

שבו האר"י ותלמידיו לעיר צפת. הרב שלח את האישור בחתימת המושל ליהודי סוריה. אין לתאר את שמחתם של היהודים. לאחר שחלפו שבועיים, שלח המושל לקרוא ליהודים. "היכן הכסף!", קרא בקול מאיים. "אתכם אהרוג ואת כל היהודים אגרש!" צווח. ראש המשלחת מסר לידי המושל את האישור מכיסו. הלה הביט בדף החתום בחתימת ידו ורעד. "מהיכן הבאתם אישור זה? ואני חשבתי שהכל לא היה אלא חלום בלחות. עתה מבין אני כי אכן, אלוקים גדול יש לכם, והוא שומר עליכם מכל רע". ושילח את היהודים כשהם שמחים.

(פניני עין חמד)

בתקופת רבינו שלט בסוריה מושל רשע ועריץ אשר שנה את היהודים שנאת מוות. הוא הטיל מיסים גבוהים כדי להציק ליהודים. יום אחד שלח המושל לקרוא לראשי הקהילה היהודית. הללו נבהלו מאוד לשמע הפקודה. הם מיהרו להתייצב כשהם רועדים מפחד, ומתפללים שלא יאונה לקהילה כל רע.

המושל פנה אליהם בסבר פנים אכזרי, ואמר בקול: "דעו לכם, יהודונים, כי יש לי יחוס חשוב מאוד! סב סבי היה המן האגגי צורר היהודים, אשר שקל עשרת אלפים כיכר כסף לידי של אחשוורוש, כדי להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים. לצערי, לא הצליח המן בתוכניתו הגאונית. אך המלך אחשוורוש הטיפש לא החזיר לו את הכסף שנתן, למרות שביטל את הגזרה. לדעתי זה חוסר צדק משווע. ולכן גוזר אני עליכם להשלים את החוב, ולהביא בתוך שבועיים עשרת אלפים דינרי זהב!!".

כששמעו היהודים את דבריו, כמעט ויצא נשמתם. "אדוני המושל", העז ראש המשלחת לגמגם, "גם אם נאסוף את כל כספם של אחינו היהודים מהמדינה, לא נצליח להשיג אפילו מחצית מן הסכום"- "אחת ציוותי ולא אשנה", רעם המושל בקולו, "אם בתוך שבועיים לא תשיגו את כל הכסף- אגרש את כל היהודים מארצנו!". וציווה לשומריו לסלק את היהודים מארמונו. "אל תחזרו בלי הכסף!", קרא בקול.

היהודים שבו לביתם מבוהלים. הם ידעו בבירור שאין ביכולתם לאסוף סכום אגדי שכזה. הם הבינו שהמושל לא יהסס לממש את איומו, ויגרשם מארצו, ואז רע ומר יהיה גורלם של יהודי סוריה. הם התאספו בביתו של ראש הקהילה לטכס עצה. לאיש מהם לא היה רעיון. לפתע קם אחד מהמשתתפים ואמר: "רבותי, בוודאי שמעתם על הצדיק המקובל, ר' יצחק לוריא. אשר רבים נושעו על ידו. אולי הוא יוכל לעזור לנו, כי בדרך הטבע אין שום אפשרות להיחלץ מצרה זו!". הם כתבו מכתב וביקשו את עזרתו בדחיפות.

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים,
הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של
ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39

